

Posudek

na diplomovou práci Barbory M a š k o v é „Řízení o udělení mezinárodní ochrany“

Autorka se v předložené práci postupně zabývá prameny práva v dané oblasti a základními hmotněprávními pojmy (kapitoly 2. – 4.), následuje obsáhlá kapitola 5. o procesu rozhodování. Práce je ukončena Závěrem, má celkově 70 stran. Byla odevzdána v říjnu 2011.

V Úvodu je zdůvodněno zaměření práce především na platnou právní úpravu řízení o udělení mezinárodní ochrany před správním orgánem, s cílem popsat a charakterizovat především české procesní azylové právo (str. 9). Členění je tomu přizpůsobeno: bez vysvětlení základních hmotněprávních institutů by objasnění specifických rysů procesu nebylo možné. Autorka se při studiu tématem již zabývala v předmětu Teorie a praxe azylu a uprchlictví, což se příznivě projevilo i na kvalitě práce. Prokázala hlubší znalosti a celkovou orientaci, formulace jsou stručné a vystihují podstatu problémů. Dobře je pracováno s evropskými i vnitrostátními právními prameny, včetně judikatury. Vymezený cíl byl splněn a autorka se nevyhýbá vlastním úvahám a závěrům. Např. kritika platné české zákonné úpravy (srov. str. 64) je výstižná a oprávněná.

Diplomovou práci jako celek hodnotím pozitivně: téma je aktuální a současně závažné (jak z pohledu právního, tak politického i ekonomického), tím se zařazuje i mezi témata obtížná a náročná na zpracování. Práce přehledně podává základní informace a poukazuje na hlavní problémy aplikace hmotného práva.

Doporučuji, aby se obhajoba soustředila na dva procesní instituty, jednak na obsahové náležitosti *žádosti*, jednak na obsah a způsob vedení *pohovoru*, který je vlastně specifickou formou „ústního jednání“ ve věci. Autorka se k nim vrací i ve svém Závěru. Píše o „nedostatečné kvalifikaci“ pracovníků, zmiňuje však pouze jazykové vybavení, a dále konstatuje, že „při rozhodování většinou chybí individuální přístup a objektivita ... příliš často bývá kladen důraz na možnost zneužití institutu azylu, a ... chybí určitá míra pružnosti a efektivnosti“. K tomu mi chybí argumenty, i když lze jistě namítnout, že některé můžeme nalézt v průběžně citované judikatuře. Ale i potom zůstává otázka, zda – podle názoru autorky – je právní úprava výše uvedených institutů zdařilá. Jinak řečeno, bylo by možné doporučit nějaké změny v normativní úpravě *procesu*, které by pomohly situaci alespoň částečně zlepšit?

8. 11. 2011

Doc. JUDr. Vladimír Vopálka, CSc.

Vedoucí diplomové práce